

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Ghenadie Nicolaev,
Judecători – Petru Moraru și Nadejda Toma,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, declarat de către inculpata

Cebotari Ana Vasilii, născută la 25 februarie 1990, originară și locuitoare a s. Peresecina, r-nul Orhei, cetățeană a R. Moldova;

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 06.11.2012 - 04.07.2013;

Instanța de apel: 01.08.2013- 29.04.2014;

Instanța de recurs: 28.07.- 24.09.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 iulie 2013, Cebotari Ana a fost condamnată în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Cebotari Ana, la 28 ianuarie 2012, a depus cerere la CPS Centru, mun. Chișinău, solicitînd să fie trase la răspundere penală persoanele necunoscute, care la 28 ianuarie 2012, i-au sustras telefonul mobil de model „Stockholm” cauzîndu-i un prejudiciu considerabil în sumă de 1750 lei. Drept urmare, la 02 martie 2012 a fost pornită cauza penală nr. 2012010183, în cadrul căreia, Cebotari A. fiind audiată în calitate de parte vătămată, la 10 februarie și 26 martie 2012, fiind preîntîmpinată pentru darea depozițiilor false, cunoscînd cu certitudine că telefonul mobil de model „Stockholm” personal l-a vîndut cet. Climentovschii Ivan, a declarat cu bună știință declarații mincinoase că telefonul mobil i-a fost sustras în mod tainic de persoane necunoscute.

3. Inculpata Cebotari Ana, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința sa, deoarece faptele ei nu întrunesc elementele infracțiunii.

În susținerea cerințelor sale, apelanta a invocat că, organul de urmărire penală nu a prezentat nici o probă ce ar confirma că inculpata Cebotari A. a avut intenția directă de a da declarații mincinoase, că telefonul mobil i-a fost sustras în mod tainic de persoane necunoscute. Astfel, inculpata Cebotari A. consideră că, în acțiunile ei lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, a fost respins ca nefondat apelul inculpatei A. Cebotari și menținută sentința instanței de fond fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, cercetând suplimentar probele administrate de către organul de urmărire penală și verificate de către instanța de fond conform prevederilor art. 101 Co de procedură penală, în raport cu motivele apelului, instanța de fond a verificat complet, obiectiv și sub toate aspectele toate circumstanțele cauzei, la fel și probatoriul a fost apreciat legal din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, apelul inculpatei A. Cebotari este nefondat, aceasta fiind legal recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată corect i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță, la baza sentinței adoptate, a reținut corect următoarele probe:

- Declarațiile martorilor Ivanenco V. (f. d. 134-136), Climentovschii I. (*audiat suplimentar* f.d. 80);

- Procesul-verbal de confruntare din 09.10.2012 (f.d. 81-82);

- Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii (f. d. 65);

- Procesul-verbal de audiere a părții vătămate Cebotari A. (f. d. 66, 74);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 26.03.2012 (f. d. 72-73);

- procesul-verbal de confruntare din 24.10.2012 (f. d. 83);

De asemenea, instanța de apel a menționat că declarațiile inculpatei prin care ultima nu recunoaște vina de săvârșirea infracțiunii incriminate, au fost date cu scopul evitării răspunderii penale, fiind o metodă de apărare.

Instanța de apel a mai reiterat că noțiunea de a prezenta declarații mincinoase, înseamnă a face declarații în care se denaturează adevărul, se spune ceva ce nu corespunde cu cele cunoscute de martor sau de către partea vătămată, astfel, acțiunea de a prezenta declarații mincinoase trebuie să se refere la acele împrejurări de fapt, pe care martorul le știe în legătură cu cauza respectivă și care pot servi la constatarea fondului cauzei sau a altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a menționat că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

5. Inculpata Cebotari Ana, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri de achitare în privința ei, deoarece instanțele de judecată nu au cercetat obiectiv și sub toate aspectele cauza penală, au dat o apreciere greșită probelor acumulate iar instanța de apel nici nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest sens, inculpata a invocat că, instanța de apel, menținând sentința de condamnare, practic n-a examinat fondul apelului și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, care, fiind luate în considerație ar demonstra nevinovăția inculpatei și anume că „în cadrul urmăririi penale Cebotari A. nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile părții vătămate, prevăzute de art. 60 Cod de procedură penală și anume dreptul de a retrage plîngerea depusă de ea”.

În această ordine de idei și cu trimitere la practica CtEDO, recurenta a menționat că argumentul dat a fost formulat într-un mod clar și precis, care necesită un răspuns specific și explicit și în lipsa unui astfel de răspuns, este imposibil să se stabilească dacă instanța de apel pur și simplu a neglijat acest argument sau dacă a intenționat să-l respingă și dacă avea intenția de a-l respinge, care au fost motivele de a decide astfel.

Concomitent inculpata a supus criticii și faptul că nici prima instanță nici cea de apel nu l-a audiat pe martorul Climentovschii Ivan, declarațiile cărui fiind decisive și au fost puse la baza hotărârilor de condamnare.

La fel, reieșind din practica oferită de CtEDO, inculpata a subliniat referitor la martorul vizat supra că, absența ultimului trebuia justificată de un motiv serios, iar în cazul în care condamnarea ultimei a fost bazată pe depozițiile acestui martor și inculpata nu i-a putut adresa întrebări, consideră că drepturile ei la apărare au fost restrânse în mod incompatibil cu garanțiile prevăzute la art. 6 CEDO.

În același context, recurenta a specificat că în fiecare cauză în care problema caracterului echitabil al procedurii se pune în raport cu o depoziție a unui martor absent, este necesar să se stabilească dacă există elemente care să compenseze suficient inconvenientele legate de admiterea unei asemenea probe pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă a credibilității acesteia, Examinare acestei chestiuni permite pronunțarea unei condamnări numai în cazul în care depoziția martorului absent este suficient de credibilă ținând seama de importanța ei în cauză.

Totodată, inculpata în recursul său a invocat dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor, inclusiv că:

- a) instanțele de judecată nu au luat în considerație depozițiile inculpatei și ale martorului Ivanenco V., potrivit cărora inculpata nu a indicat că telefonul mobil i-a fost sustras de o persoană concretă;
- b) declarațiile martorului Climentovschii I. depus de două ori, sunt diferite și acestea nu au fost confirmate prin alte probe, fapt pentru care instanțele de judecată urmau să le aprecieze critic.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurent - „**nu sînt întrunite elementele infracțiunii**” este prezent atunci, când instanța ce a judecat

cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărîrilor pronunțate în cauza penală privind-o pe Cebotari Ana.

Or, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărîrilor menționate supra rezultă că instanțele ierarhic inferioare corect au constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatei Cebotari A., descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție a acesteia.

Colegiul penal, reține că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei Cebotari A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținîndu-se cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la **pct. 5** al prezentei decizii, prin care se susține că inculpata Cebotari A. nu se fac vinovată de săvîrșirea infracțiunii incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției sale de săvîrșirea infracțiunii incriminate, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de aceasta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 196-199) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului înaintat de inculpata Cebotari A., a respectat întocmai prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal.

În acest context, Colegiul penal, reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive, invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii, în confirmarea vinovăției inculpatei Cebotari A., inclusiv: declarațiile martorilor Ivanenco V. (f. d. 134-136), Climentovschii I. (*audiat suplimentar* f.d. 80); procesul-verbal de confruntare din 09.10.2012 (f. d. 81-82); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii (f. d. 65); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Cebotari A. (f. d. 66, 74); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 26.03.2012 (f. d. 72-73); procesul-verbal de confruntare din 24.10.2012 (f. d. 83), este corectă, probele menționate confirmă vinovăția inculpatei în cele imputate.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în cauza inculpatei Cebotari Ana și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpată, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata **Cebotari Ana Vasilii**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 08 octombrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Petru Moraru

Nadejda Toma